

MBI DISA LLOJE TË LIGJËRIMIT NË KURAN

Ligjërimi në Kuran

Libri i shenjtë, Kurani Famëlartë, është fjalë e Allahut (xh.sh.) që e ka zbritur në periudhën kohore prej 23 vitesh mbi të Dërguarin e fundit, Muhamedin (a.s.). Si i tillë, ai ka sfiduar botërat dhe çdo krijesë. Kurani përçon në vetvete jetë, ilustrim dhe frymëzim shpirtëror dhe qenia njerëzore e ka të pamundur të japë shpjegimin mbi sekretin e këtij fenomeni. Fjalët e tij dëshmojnë mjaft mirë, se është e pamundur të imitohet Kurani dhe stili i rrëfimeve të tij është i paarritshëm.¹

Kurani i dhuron myslimanit vizion të plotë dhe program të qartë, të ngjeshur dhe jetën ia bën të ecë në vijën e ekuilibruar, duke mos u ndeshur me asgjë tërë kohën. Ky vizion, po ashtu, e unifikon diturinë me besimin, duke bërë që njeriu, pas materies, të jetë përsëri me materien. Po ashtu, ky vizion lidh sekretet me emocionet e ndjeshme dhe asnjëherë nuk i lë ato që të ndahen. Është tashmë e ditur që, nëse ne do t'i përmbahemi vizionit kuranor dhe do të meditojmë për shenjat e Zotit të krijesat, do të kishim një psikologji e cila do të njihnte madhësinë e Krijuesit, që kur e ka krijuar njeriun². Atë e krijoj nga dheu dhe më pas, ia dha shpirtin, ashtu siç thotë Ai në Kuran:

*“E kur ta përsos atë (në formën e njeriut) dhe do t'i jap atij shpirtin që është krijesa Ime”.*³

Leximi i Kuranit, duke medituar në të, na shpie drejt rrugës së drejtë (*siratelmustekim*) dhe është udhëzim për zemrat e humbura dhe mendjet e hutuara. Metodologjia, bukuria, universaliteti, besimi, etika dhe retorika që ka në vetvete ky libër hyjnor, e bën atë unikal. Kurani, duke na ligjëruar,

1 Enes Kariç, Hyrje në shkencat e Tefsirit, Prizren, 1996, f. 181.

2 Muhamed el Gazzali, Kejfenetamel me el Kuran, Dar el vefa li ettiba'ti, veenneshrveettevzi, Mensure, 1992, f. 43-45.

3 El Hixhr, 29.

na fton të pajisemi me tipare të larta të etikës (*ahlak*) dhe na tërheq vërejtjen në mospërmbushjen e bazave të vlerave fisnike të moralit. Ligjërimi si etikë është peshore juridike, e cila e edukon mirë qenien njerëzore, duke e lartësuar atë drejt shkallëve të njerëzores së respektuar. Ligjërimi në Kuran dallon rrënjësisht dhe as që mund të krahasohet me ligjërimin njerëzor. Ky ligjërim, në vetvete retorikë dhe i paarritshëm, i drejtohet mendjes dhe ndjenjave njëkohësisht, masës së gjerë dhe individit, vendos peshoren e vërtetë në jetë, përkundër ligjërimin njerëzor, i cili karakterizohet me mungesa, gabime dhe asesi nuk mund të arrijë shkallën e përsosmërisë sado që individi të zotërojë aftësi në komunikimin linguistik dhe artin e sqarimit.⁴

Gjatë studimit dhe meditimit të teksteve dhe ajeteve kuranore, na paraqiten argumente dhe fakte të cilat na thërrasin dhe na tregojnë rrugën e drejtë dhe si të tilla karakterizohen me universalitet, duke mos synuar dhe ligjëruar për vetëm një shtresë, gjini, komb apo pjesëtar të një feje. Janë ajete të shumta me anën e të cilave Allahu (xh.sh.), u drejtohet njerëzve në formë të përgjithshme dhe në disa ajete të tjera iu drejtohet të Dërguarve. Ai u foli njerëzve besimtarë e jobesimtarë, mushrikë, munafikë, e kështu me radhë. Kjo çështje haset në mënyrë deduktive, përgjatë sureve të ndryshme.

Në vijim do të shpalojmë disa ligjërimi me të cilat Kurani iu ka drejtuar llojeve të ndryshme të njerëzve:

Ligjërimi i Kuranit drejtuar masës së gjerë të njerëzve

Duke studiuar tekstet kuranore, vërejmë se janë një sërë ajetesh që në brendësi të tyre iu drejtohen masës së gjerë të njerëzve. Çdo ligjërim ka objektivin dhe qëllimin e tij dhe, sipas studiuesve, janë rreth njëzet ajete kuranore në këtë kontekst, përveç në pesë raste të tyre, në tri nga të cilat Zoti i drejtohet Muhamedit (a.s.) për t'i ftuar njerëzit, që ta ndjekin atë dhe ta besojnë mesazhin e tij, siç është ajeti kuranor:

“Thuaj (Muhamed): O ju njerëz! Unë jam i Dërguari i Allahut te të gjithë ju. Allahut, vetëm i Tij është sundimi i qiejve e i tokës, s’ka të adhuruar tjetër pos Tij; Ai jep jetë dhe Ai jep vdekje. Pra, besoni Allahun dhe të Dërguarin e Tij, Pejgamberin e pashkolluar,

4 Atif el Fejumi, *Mexhalatedd-aveti fi el Kuran veusuliha*, Xhizeh, Egjipt, botimi i parë, f. 35, 2006.

që beson Allahun dhe shpalljet e Tij! Ndiqni rrugën e tij që ta gjeni të vërtetën!”⁵

Po ashtu, është edhe ajeti tjetër kuranor:

“Thuaj: O ju njerëz! Nëse ju dyshoni në fenë time, unë nuk adhuroj ata që ju i adhuroni, pos Allahut”.⁶

“Thuaj: O ju njerëz! Ju erdhi e vërteta nga Zoti juaj, e kush merr rrugën e drejtë, e ka vetëm për veten e vet, ndërsa kush e merr të shtrembrën, e ka humbur veten. Unë nuk jam roja juaj”.⁷

Po ashtu, edhe në një ajet tjetër kuranor thuhet:

“Thuaj: O ju njerëz, unë jam për t’jua tërhequr haptazi vërejtjen”.⁸

Ligjërimi i katërt është nga konteksti i ligjërimit të të Dërguarit, Sulejmanit (a.s.).

“E Sulejmani e trashëgoi Davudin dhe tha: O njerëz, ne kuptojmë gjuhën e shpendëve e na është dhuruar nga gjithçka!”

Pra, përveç këtyre katër rasteve që i përmendëm më lart, ligjërimet e tjera janë për masën e gjerë.

Në të kaluarën, kulturat ngriheshin mbi përparimin shkencor shumë të zhvilluar. Popuj të ndryshëm në ato kohëra u mahnitën me këto zotërimet të njohurive dhe me këtë shkallë të lartë të progresit dhe arritjes, duke i bërë dëm vetvetes, në radhë të parë, sepse ua mohuan të drejtën të tjerëve që kishin zëra dhe qëndrime reformiste. Atyre u ndodhi ashtu siç thotë Zoti në Kuran¹⁰:

“A nuk udhëtuan ata nëpër tokë e të shikojnë se si përfunduan ata që ishin më parë, të cilët ishin edhe më të fortë për nga forca e ndikimi në tokë, por ajo që fituan, nuk u ndihmoi asgjë? Kur u erdhën atyre të dërguarit me argumente të qarta, ata iu gëzuan dijes së vet dhe atëherë i përfshiu ajo që e tallnin. E kur e panë dënimin tonë, thanë: “Ne i kemi besuar vetëm Allahut dhe i kemi

5 El Araf, 158.

6 Junus, 104.

7 Junus, 108.

8 Haxh, 49.

9 En-Neml, 16.

10 Muhamed el Gazali, El mehavir el hamse li el Kuran el Kerim, daruessahve li eneshrveetezvi, Kajro, bot. 2, 1989, f. 106.

mohuar ata që e shoqëronin”. Por besimi i tyre, kur e vërejtën dënimin tonë, nuk u bëri dobi”.¹¹

Në vazhdim, do të cekim disa nga ajetet ku ligjërimi i Kuranit është i përgjithshëm.

1. *“O ju njerëz, adhuroni Zotin tuaj, i cili ju krijoi juve ashtu që të jeni të devotshëm (të shpëtuar!”¹²*
2. *“O ju njerëz, hani nga ajo që është në tokë e që është e lejuar dhe e mirë!”¹³*
3. *“O ju njerëz! Juve ju erdhi nga Zoti juaj argument dhe Ne ju zbritëm dritë të qartë”.¹⁴*
4. *“O ju njerëz! Juve ju erdhi nga zoti juaj këshilla (Kurani) dhe shërimi i asaj që gjendet në kraharorët tuaj (në zemra), edhe udhëzim e mëshirë për besimtarët”.¹⁵*
5. *“O ju njerëz! Kini frikë ditën kur prindi nuk mund t'i bëjë dobi fëmijës së vet e as fëmija nuk mund t'i bëjë asnjë send prindit të vet”.¹⁶*

Ju vetëm këto ajete, por janë edhe shumë e shumë ajete të tjera që u drejtohen njerëzve në aspekt të përgjithshëm, duke i thirrur ata në rrugën e së drejtës dhe të mirësisë.

Ligjërimi kuranor drejtuar të Dërguarve (a.s.)

Edhe në Kuran janë përdorur figura stilistike e trope, të cilat kanë rol konkretizues, paraqitës, për t'i bërë më të kuptueshme tekstet (ajetet) e kësaj natyre. Meqenëse ligjërimi kuranor i takon një instance krejt tjetër nga ajo njerëzore, me attribute hyjnore, është mjaft e vështirë të përcaktohet me leksikun, terminologjinë dhe nocionet e njohura të stilistikës gjuhësore, qoftë edhe të asaj arabe, ngase ato në çdo gjuhë janë të mangëta dhe nuk i përfshijnë veçoritë e këtij ligjërimi hyjnor në tërësi. Kurani është ligjërim hyjnor.¹⁷

11 Gafir, 82-85.

12 El Bekare, 21.

13 El Bekare, 168.

14 En-Nisa, 1.

15 Junus, 57.

16 Lukman, 33.

17 Qazim Qazimi, Njohuri mbi Kuranin, Dituria Islame, Prishtinë, 2006, f. 151.

Të gjithë të Dërguarit (a.s.), misionin e tyre në thirrjen islame e mbështetnin në besimin e pastër në Zotin Një, në bazën e të mirës, lumturisë dhe në prosperitetin njerëzor, ku i Lartmadhërishtmi urdhëron:

1. Ligjërimi i Tij, drejtuar Nuhut (a.s.)

*“Dhe Nuhut i qe shpallur: Nuk do të besojë më askush nga populli yt, përveç atyre që kanë besuar (deri më tash), pra mos u brengos për ata që punojnë ata”. E mbaroje anijen nën mbikëqyrjen tonë dhe me mësimin tonë, e mos m'u drejto Mua për ata që bënë zullum, ata gjithqysh janë të përmbytur”.*¹⁸

Kurse në një vend tjetër në Kuran, urdhëron:

*“Nuhu e luti Zotin e vet, duke thënë: O Zoti im, djali im është i familjes sime, e premtimi Yt është i saktë, ndërsa Ti je më i drejti i të drejtëve! (Zoti) Tha: O Nuh, ai (djali) nuk ishte nga familja jote (për të cilën të premtova se do t'i shpëtoj), ai ishte punëkeq, e ti mos më kërko Mua atë që nuk e di, Unë të këshilloj që të mos bëhesh nga injorantët”.*¹⁹

2. Pastaj kemi ajetet e tjera kuranore, në të cilat Zoti (xh.sh.) i drejtohet Zekerijas (a.s.), duke i thënë:

*“O Zekerija, Ne po të përgëzojmë ty me një djalë, emri i të cilit është Jahja, e që askush para tij nuk u emërtua me këtë emër”.*²⁰

3. Kurse Jahjas i drejtohet:

*“O Jahja, merre librin me shumë kujdes, dhe ashtu, Ne i dhamë atij urtësi, kur ishte fëmijë”.*²¹

4. Po në këtë frymë, edhe Isait (a.s.) i thotë:

*“Allahu (atë ditë) i thotë: “O Isa, bir i Merjemes, përkujtoi të mirat e Mia ndaj teje dhe ndaj nënës sate!”.*²²

*“Dhe kur Allahu i tha: O Isa, bir i Merjemes, a ti njerëzve u the: Më besoni mua dhe nënës time dy zota pos Allahut?! (Isai) Tha: Larg asaj të mete je Ti (o Zoti im)”.*²³

18 Hud, 36-37.

19 Hud, 45-46.

20 Merjem, 7.

21 Merjem, 12.

22 El Maide, 110.

23 El Maide, 116.

5. Allahu (xh.sh.), po ashtu iu drejtua Ibrahimit (a.s.), duke i thënë:

*“Përkujtoje kur Ne e udhëzuam Ibrahimin për në vendin e shtëpisë (Qabes): të mos më përshkruaj Mua shok, pastroje shtëpinë Time për ata që e vizitojnë (bëjnë tavaf), që qëndrojnë në këmbë duke u falur, përkulur dhe që bëjnë sexhde. Dhe thirr ndër njerëz për haxhin, se të vijnë ty këmbësorë edhe kalorës me deve të rraskapitura, që vijnë prej rrugëve të largëta”.*²⁴

*“Ne e thirrëm atë: O Ibrahim! Ti tashmë e zbatove ëndrrën! Ne kështu i shpërblejmë të mirët”.*²⁵

Në lidhje me Daudin (a.s.), thotë:

*“O Davud! Ne të kemi bërë sundimtar në tokë, e ti pra, gjyko me drejtësi mes njerëzve e mos shko pas dëshirave, se ato të shmangin prej rrugës së Allahut!”*²⁶

6. Ligjërimi iu drejtua Musës dhe Harunit (a.s.)

*“E kur shkoi te Ai (zjarri), u thirr: O Musa! Vërtet, Unë jam Zoti yt, hiq atë që ke mbathur (opingat e nallet), se je në luginën e shenjtë Tuva. Unë të zgjodha ty (për Pejgamber), prandaj dëgjo mirë se ç’po të shpallet! Vërtet, vetëm Unë jam Allahu, nuk ka zot tjetër pos Meje, pra Mua më adhuro dhe fal namazin për të më kujtuar Mua”.*²⁷

Dhe po ashtu, në versetin tjetër kuranor kemi:

*“Shko me argumentet e Mia ti dhe vëllai yt, e mos e hiqni prej kujdesit të përmendurit ndaj Meje. Shkoni që të dy te faraoni, se ai vërtet e ka tepruar!”*²⁸

7. Kurse në lidhje me të Dërguarin e fundit, Muhamedin (a.s.), Allahu (xh.sh.) urdhëron:

*“O ti Pejgamber, Ne të dërguam ty dëshmues, lajmëtar përgëzues e qortues! Dhe me urdhrin e Allahut, thirrës për në rrugën e Tij dhe pishtarë ndriçues”.*²⁹

24 El Haxh, 26-27.

25 Es-Safat, 104-105.

26 Sad, 26.

27 Ta-ha, 11-14.

28 Taha, 42-43.

29 El Ahzab, 45-46.

“O ti Pejgamber, qëndro i fortë në besnikëri ndaj Allahut, e mos i përfill jobesimtarët dhe hipokritët!”³⁰

Po ashtu, edhe në një vend tjetër, thotë:

“O ti i mbuluar! Ngrihu dhe tërhiq vërejtjen (duke i thirrur)!”³¹

E kështu me radhë, janë një sërë ajetesh me të cilat Zoti iu ka drejtuar Muhamedit (a.s.).

Ligjërimi i Kuranit drejtuar besimtarëve dhe njerëzve të mirë

Studiuesit e Kuranit shprehen se ligjërimi, si cilësi e besimit, është përmendur në 89 vende në Librin e Shenjtë, por ka edhe shumë momente të tjera që flasin mbi ligjërimin që u ka drejtuar besimtarëve (*muminiin*) dhe njerëzve të mirë (*salihiiin*).

Në vazhdim do të paraqesim disa prej tyre:

1. *“O ju që keni besuar, mos thoni: Raina - po thoni: Undhurna dhe respektoni! Mosbesimtarët kanë dënim të dhembshëm.”³²*
2. *“O ju që keni besuar, kërkon ndihmë me durim e me të falur, se vërtet, Allahu është me durimtarët!”³³*
3. *“O ju që besuat, hani nga të mirat që ju kemi dhënë dhe falënderoni Allahun, nëse jeni që vetëm Atë e adhuron!”³⁴*
4. *“O ju që besuat, ju është bërë detyrim gjurmimi për dënim me mbytyje”.*
5. *“O ju që besuat, agjërimi (saum) ju është bërë detyrim, sikurse ishte detyrim edhe i atyre që ishin para jush, kështu që bëhuni të devotshëm!”³⁵*

Në Kuran ka ende ajete me përmbajtje të tilla, porse në vazhdim do të sjellim shembuj të tjerë, të cilët janë në kuadër të urdhërimit dhe abstenimit nga ndalesat (*haramet*), unifikimin e radhëve dhe respektin e ndërsjellë:

---

30 El Ahzab, 1.

31 El Mudethir, 1-2.

32 El Bekare, 104.

33 El Bekare, 153.

34 El Bekare, 172.

35 El Bekare, 152.

1. *“Dhe kapuni që të gjithë ju për litarin (fenë dhe Kuranin) e Allahut, e mos u përçani!”³⁶*
2. *“Përkujtoni enimetin e Allahut ndaj jush, kur ju (para se ta pranoni fenë islame) ishit të armiqësuar e Ai bashkoi zemrat tuaja dhe ashtu, me dhuntitë e Tij, aguat të jeni vëllezër. Madje ishit në buzë të greminës së Xhehenemit e Ai ju shpëtoi prej tij. Po kështu, Allahu jua sqaron argumentet e veta, që ju të gjeni të vërtetën e lumtur). Nga ju le të jetë një grup që thërret në atë që është e dobishme, urdhëron për punë të mbara dhe ndalon nga e keqja. Të tillët janë ata të shpëtuarit”³⁷*
3. *“Allahu ju ndihmoi në Bedër, kur ju ishit pak në numër e, për të qenë mirënjohës, keni frikë nga Zoti”³⁸*
4. *“E mos shoqëro me Allahun ndonjë zot tjetër e të bëhesh i qortuar, i pa përkratur!”³⁹*
5. *“Mos i thoni asaj rrenës së gjuhëve tuaja: “Kjo është hallall e kjo është haram” e të shpifni ndaj Allahut rrenën”⁴⁰*

Ligjërimi i Kuranit për ithtarët e librit dhe politeistët

Allahu në Kuranin Famëlartë u drejtohet ithtarëve të librit (*ehlulkitab*), duke i ftuar ata të pasojnë rrugën e drejtë, rrugën e vërtetë dhe atë që e ka zbritur Allahu (xh.sh.), duke besuar në Shpalljen e Muhamedit (a.s.). Gjithashtu, iu është drejtuar edhe politeistëve, që ta njohin Zotin e Vetëm dhe Atij t’i nënshtrohen. Ky lloj ligjërimi është përsëritur në shumë vende të Kuranit.

1. *“Thuaju (o i dërguar): O ithtarë të librit (Tevrat e Inxhil), ejani (të bashkohemi) te një fjalë që është e njëjtë (e drejtë) mes nesh dhe mes jush: të mos adhurojmë, pos Allahut, të mos ia bëjmë Atij asnjë send shok, të mos konsiderojmë njëri - tjetrin zotër pos Allahut! E në qoftë se ata refuzojnë, ju thoni: Dëshmoni pra, se ne jemi myslimanë (besuam një Zot)!⁴¹*

36 Ali Imran, 103.

37 Ali Imran, 104-105.

38 Ali Imran, 123.

39 El Isra, 22.

40 En-Nal, 116.

41 Ali Imran, 64.

*“Thuaj: O ithtarë të librit, përse i mohoni ajetet (argumentet) e Allahut? Allahu mbikëqyr atë që veproni”.*⁴²

Po ashtu, kemi ajetin tjetër kuranor, ku Zoti (xh.sh.) u drejtohet:

*“Thuaj: O ithtarë të librit, përse e pengoni atë që besoni nga rruga e Allahut, duke u angazhuar që ta paraqitni atë të shtrembër, ndërsa vetë ju jeni dëshmuar se është e vërtetë?! Veprimi juaj nuk mund t'i shmanget mbikëqyrjes së Allahut”.*⁴³

Në një rast tjetër, iu drejtohet atyre, që të mos kalojnë në ekstremizëm dhe në teprim. Me këtë ajet kuranor i qorton ata, duke iu thënë:

2. *“O ithtarët e librit, mos e teproni në fenë tuaj dhe mos thoni tjetër gjë për Allahun, përveç asaj që është e vërtetë!”*⁴⁴
3. *“Thuaj: O ithtarë të librit, ju nuk jeni asgjë (në fe), derisa të mos zbatoni Teuratin, Inxhilin dhe atë që ju zbriti nga Zoti i juaj”.*⁴⁵
4. *“Thuaju: A adhuroni pos Allahut, atë që nuk mund t'ju sjellë as dëm, as dobi?! Allahu është që dëgjon (ç 'thoni) që di (ç 'veproni)”.*⁴⁶
5. *Në një ajet tjetër, përpos që i ndalon njerëzit nga teprimi, po ashtu i ndalon edhe nga pasimi i egos, e cila e dërgon njeriun në shkatërrim:*
6. *“Thuaju: O ithtarë të librit, mos e teproni në fenë tuaj jashtë së vërtetës dhe mos shkoni pas epsheve të një populli të mëparshëm që ka humbur, që ka shkaktuar humbjen e shumë të tjerëve dhe që u largua në tërësi prej rrugës së drejtë!”*⁴⁷

Nga kjo mund të përfundohet, se në thelb hebrenjtë dhe të krishterët ishin gjithashtu fajtorë për gabimin e njëjtë në të cilin kishin rënë më parë se të tjerët dhe se, në rastin e tyre, kjo u shkaktua nga devotshmëria e ekzagjeruar.⁴⁸

---

42 Ali Imran, 98.

43 Ali Imran, 99.

44 En-Nisa, 171.

45 El Maide, 68.

46 El Maide, 76.

47 El Maide, 77.

48 Ebu'l Ala el Mevdudi, Katër termat kuranorë bazë, Logos-A, Shkup, 2013, f. 59.

7. *“O ithtarë të librit, ju erdhi i Dërguari Ynë që ju sqaron shumë nga ajo që fshihnit prej librit!”⁴⁹*

Në këtë drejtim, kemi edhe ajete të tjera që flasin për këtë çështje si: El Maide, 15; El Bekare, 91 dhe 139; Ali Imran, 12, 20 dhe 93; El En’am, 63, 91; El Enfal, 38; El Araf, 195; Junus, 59; Sebe, 24; El Xhumua, 6) etj.

Ligjërimi i Kuranit ndaj munafikëve dhe llojit të tyre

Ligjërimi kuranor, krahas kategorive të lartpërmendura, ka prekur edhe kategorinë e hipokritëve (*munafik*), të cilëve Allahu (xh.sh.) u drejtohet në një sërë ajetesh, që ata të përmirësohen në sjelljet e tyre, të mos ushtrojnë personalitet e sjellje të dyfishtë, të japin kontributin e tyre si qytetarë dhe t’i gëzohen ndjenjës dhe qëndrimit me të Dërguarin e Zotit.

1. *“Thuaj: S’pritni për ne tjetër, pos njëres nga dy të mirat (o fitues, o dëshmorë)?”⁵⁰*
2. *“Thuaj: Shpenzuarat ju me dëshirë a me dhunë, nuk u pranohet kurrsesi, vërtet ju ishit popull i padëgjueshëm.”⁵¹*
3. *“Ai është bërë vesh (beson çka dëgjon). Thuaj: Ai është vesh i të mirës suaj (dëgjon të mirën dhe vepron e jo të keqen), ai beson Allahun (çka i thotë), u zë besë besimtarëve dhe është mëshirues për ata që besuan nga mesi juaj.”⁵²*
4. *“Hipokritët kanë drojë, se do të zbritet ndonjë kaptinë që do të nxjerrë në shesh atë që kanë në zemrat e tyre. Thuaj: Ani, talluni! Allahu do ta zbulojë atë së cilës i frikësoheni.”⁵³*

Po ashtu, në një ajet tjetër u tërheq vërejtjen atyre, që të mos tallen me të Dërguarin e Zotit, duke iu drejtuar kështu:

1. *“E, nëse i pyet ti ata (përse tallen), do të thonë: Ne vetëm jemi mahnitur e dëfryer. Thuaj: A me Allahun, librin dhe të Dërguarin e Tij talleni?!”⁵⁴*

---

49 El Maide, 15.

50 Et-Teube, 52.

51 Et-Teube, 53.

52 Et-Teube, 61.

53 Et-Teube, 64.

54 Et-Teube, 65.

2. *“Ata (hipokritë) që mbetën (pa shkuar në luftë), u gëzuan për qëndrimin e tyre pas të Dërguarit të Allahut dhe nuk dëshiruan të luftonin me pasurinë dhe veten e tyre në rrugën e Allahut dhe thanë: Mos dilni (në luftë) në vapë! Thua ju: Zjarri i Xhehenemit ka vapën edhe më të fortë, nëse janë nga ata që kuptojnë”⁵⁵*

Këtë aspekt e hasim edhe në ligjërime të tjera kuranore, sikurse janë ligjërimet e njerëzve në mes tyre, si p.sh., ligjërimi i hipokritëve me njëri-tjetrin; ligjërimi që ekziston mes besimtarëve me jobesimtarët, apo edhe anasjellas, siç kemi rastin në suren El Araf; vetëligjërimin mes vetë besimtarëve që ceket në suren Et-tur; ligjërimin mes jobesimtarëve me njëri-tjetrin, siç na e paraqet surja Sebe’ e dhe El Araf e shumë ligjërime të tjera, duke dëshmuar edhe një herë forcën e veçantë të këtij krijimi hyjnor.